

По А. Тсерстевенъ

Поклонение на царетъ-влъхви

(Срѣдновѣковна легенда)

Презъ нощта, когато прочутата звезда изгрѣ на небето, Апелий, нареченъ още Галгалатъ и Гаспардъ, първи царъ-влъхва на далечнитѣ източни земи, наблюдаваше небеснитѣ свѣтила отъ върха на една кула.

Тая висока постройка бѣ увѣнчана съ една мраморна ограда съ жбци и тѣсни отвори и изглеждаше като бойно укрепление. Въ малък куполъ надъ оградата бѣха наредени множество малки и голѣми камбани, които прочутъ майсторъ-лѣяръ Джакомо бѣ нагласилъ да звънятъ звучно. Кулата имаше деветъ хиляди стѣпала и четиринадесетъ етажа, съ четиринадесетъ храма, посветени на четиринадесетъ свѣтила, тъй като царетѣ на тази страна изучваха незнайнитѣ тайни на небеснитѣ простори. Върху най-горната площадка се виждаха голѣми далекогледы, златни астралаби и една голѣма топка отъ синкавъ кристалъ, върху който бѣха наредени толкова диаманти, колкото звезди има на небето.

Щомъ видѣ звездата, Апелий накара да забиятъ камбанитѣ тържествено; и следъ три четвърти часа, когато замираше последниятъ звънъ на най-голѣмата камбана, другитѣ двама влъхви-царе, Америкъ и Дамаскъ,